

438**MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA****o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych,**

przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 grudnia 1997 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 15 grudnia 1997 r. została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, w następującym brzmieniu:

Przekład

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA**o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych**

Państwa-Strony niniejszej konwencji,

— mając na uwadze cele i zasady Karty Narodów Zjednoczonych dotyczące utrzymania pokoju i bezpieczeństwa w świecie, a także popierania dobrosąsiedzkich i przyjaznych stosunków oraz współpracy między państwami,

— poważnie zaniepokojone eskalacją na całym świecie aktów terroryzmu we wszelkich jego formach i przejawach,

— przypominając Deklarację z okazji pięćdziesiątej rocznicy powstania Narodów Zjednoczonych z dnia 24 października 1995 r.,

— przypominając również Deklarację w sprawie środków likwidacji międzynarodowego terroryzmu, stanowiącą załącznik do rezolucji Zgromadzenia Ogólnego nr 49/60 z dnia 9 grudnia 1994 r., w której, między innymi, „państwa członkowskie Narodów Zjednoczonych uroczysto potwierdzają swoje jednoznaczne potępienie dla wszystkich aktów, metod i praktyk terrorystycznych, jako przestępczych i nieuzasadnionych, niezależnie od tego, gdzie i przez kogo zostały popełnione, w tym tych, które narażają na szwank przyjazne stosunki między państwami i narodami oraz zagrażają integralności terytorialnej i bezpieczeństwu państw”,

— stwierdzając, że Deklaracja zachęca również państwa członkowskie do „pilnego dokonania przeglądu zakresu istniejących przepisów prawnych dotyczących zapobiegania, ścigania i likwidacji wszystkich form i przejawów terroryzmu, w celu zagwarantowania istnienia wszechstronnych ram prawnych obejmujących wszystkie aspekty tej kwestii”,

— przypominając następnie rezolucję Zgromadzenia Ogólnego nr 51/210 z dnia 17 grudnia 1996 r. oraz załączoną do niej deklarację uzupełniającą deklarację z 1994 r. w sprawie środków likwidacji międzynarodowego terroryzmu,

— stwierdzając, że ataki terrorystyczne z użyciem materiałów wybuchowych lub innych śmiertelnych narzędzi stają się coraz bardziej rozpowszechnione,

INTERNATIONAL CONVENTION**for the Suppression of Terrorist Bombings**

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recalling also the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, „the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States”,

Noting that the Declaration also encouraged States „to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter”,

Recalling further General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed thereto,

Noting also that terrorist attacks by means of explosives or other lethal devices have become increasingly widespread,

— stwierdzając, że istniejące wielostronne przepisy prawne nie zajmują się tymi atakami w odpowiedni sposób,

— przekonane o pilnej potrzebie wzmożenia współpracy międzynarodowej między państwami w dziedzinie wynajdywania i przyjmowania skutecznych i praktycznych środków zapobiegania takim aktom terrorystycznym oraz sądenia i karania ich sprawców,

— zważywszy, że występowanie takich aktów stanowi przedmiot niepokoju całej społeczności międzynarodowej,

— stwierdzając, że działalność sił zbrojnych państw jest regulowana przez prawo międzynarodowe poza ramami niniejszej konwencji i że wyłączenie niektórych działań spod zakresu niniejszej konwencji nie usprawiedliwia lub nie czyni legalnymi skądinąd nielegalnych czynów, lub też uniemożliwia ściganie na mocy innych praw,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej konwencji:

1. wyrażenie „infrastruktura państwowa lub rządowa” obejmuje wszelkie pomieszczenia lub pojazdy, które są stale lub czasowo wykorzystywane lub zajmowane przez przedstawicieli państwa, członków rządu, parlamentu lub sądownictwa, przez funkcjonariuszy lub pracowników państwowych lub jakichkolwiek innych władz lub instytucji publicznych, lub przez pracowników bądź funkcjonariuszy organizacji międzyrządowych w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych;

2. wyrażenie „infrastruktura” oznacza jakąkolwiek infrastrukturę stanowiącą własność publiczną lub prywatną, związaną ze świadczeniem lub dystrybucją usług dla ogółu społeczności, taką jak wodociągi, kanalizacja, elektryczność, paliwo lub łączność;

3. wyrażenie „materiał wybuchowy lub inne śmiertelne narzędzie” oznacza:

- a) materiał wybuchowy lub broń palną albo narzędzie, którego przeznaczeniem jest spowodowanie śmierci, poważnych obrażeń ciała lub znacznych szkód materialnych, bądź które może je spowodować, albo
- b) broń lub narzędzie, którego przeznaczeniem jest lub które może spowodować śmierć, poważne obrażenia ciała lub znaczne szkody materialne poprzez wyzwolenie, rozsiewanie lub wpływ toksycznych substancji chemicznych, czynników biologicznych, toksyn lub podobnych substancji, albo poprzez promieniowanie lub materiał radioaktywny;

4. wyrażenie „siły zbrojne państwa” oznacza siły zbrojne państwa, które są zorganizowane, szkolone i wyposażone na mocy ustawodawstwa krajowego, w celu obrony narodowej lub bezpieczeństwa, a także osoby, pomagające tym siłom zbrojnym, będące pod ich formalnym dowództwem, kontrolą i odpowiedzialnością;

Noting further that existing multilateral legal provisions do not adequately address these attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism, and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. „State or government facility” includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

2. „Infrastructure facility” means any publicly or privately owned facility providing or distributing services for the benefit of the public, such as water, sewage, energy, fuel or communications.

3. „Explosive or other lethal device” means:

- (a) An explosive or incendiary weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage; or
- (b) A weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage through the release, dissemination or impact of toxic chemicals, biological agents or toxins or similar substances or radiation or radioactive material.

4. „Military forces of a State” means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security, and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

5. wyrażenie „miejsce użyteczności publicznej” oznacza te części jakiegokolwiek budynku, terenu, ulicy, drogi wodnej lub innego miejsca, które są dostępne lub otwarte, niezależnie, czy stale, okresowo, czy od czasu do czasu, dla przedstawicieli ogółu społeczeństwa, i są miejscami o charakterze handlowym, biurowym, kulturalnym, historycznym, oświatowym, religijnym, rządowym, rozrywkowym, wypoczynkowym lub innym, dostępnymi lub otwartymi dla publiczności;

6. wyrażenie „system transportu publicznego” oznacza wszystkie pomieszczenia, pojazdy i urządzenia stanowiące własność publiczną lub prywatną, używane podczas świadczenia lub do świadczenia publicznie dostępnych usług w zakresie przewozu osób lub towarów.

Artykuł 2

1. Każda osoba popełnia przestępstwo w znaczeniu niniejszej konwencji, jeśli bezprawnie i umyślnie dostarcza, umieszcza, wyrzuca lub detonuje materiał wybuchowy, albo inne śmiertelne narzędzie w miejscu użyteczności publicznej, w kierunku takiego miejsca lub na takie miejsce, infrastrukturę państwową lub rządową, system transportu publicznego lub infrastrukturę:

- a) z zamiarem spowodowania śmierci lub poważnych obrażeń ciała albo
- b) z zamiarem spowodowania rozległych zniszczeń takiego miejsca, infrastruktury lub systemu, jeśli takie zniszczenie powoduje lub może spowodować poważne straty gospodarcze.

2. Każda osoba popełnia również przestępstwo, jeśli usiłuje popełnić przestępstwo wymienione w ustępie 1.

3. Każda osoba popełnia przestępstwo również, jeśli:

- a) współdziała w popełnieniu przestępstwa wymienionego w ustępie 1 lub 2 albo
- b) organizuje lub poleca innym popełnienie przestępstwa wymienionego w ustępie 1 lub 2, albo
- c) w jakikolwiek inny sposób przyczynia się do popełnienia jednego lub więcej przestępstw wymienionych w ustępie 1 lub 2 przez grupę osób działających we wspólnym celu; taki wkład powinien być zamierzony i dokonany albo w celu popierania ogólnej działalności przestępczej lub zamiarów grupy, albo ze świadomością zamiarów grupy dotyczących dokonania przestępstwa lub przestępstw, o których mowa.

Artykuł 3

Niniejsza konwencja nie ma zastosowania do sytuacji, kiedy, jeśli przestępstwo zostanie dokonane na obszarze pojedynczego państwa, domniemany sprawca i ofiary są obywatelami tego państwa, domniemany sprawca zostanie znaleziony na terytorium tego państwa i żadne inne państwo nie ma podstaw

5. „Place of public use” means those parts of any building, land, street, waterway or other location that are accessible or open to members of the public, whether continuously, periodically or occasionally, and encompasses any commercial, business, cultural, historical, educational, religious, governmental, entertainment, recreational or similar place that is so accessible or open to the public.

6. „Public transportation system” means all facilities, conveyances and instrumentalities, whether publicly or privately owned, that are used in or for publicly available services for the transportation of persons or cargo.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally delivers, places, discharges or detonates an explosive or other lethal device in, into or against a place of public use, a State or government facility, a public transportation system or an infrastructure facility:

- (a) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
- (b) With the intent to cause extensive destruction of such a place, facility or system, where such destruction results in or is likely to result in major economic loss.

2. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1.

3. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 2; or
- (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 2; or
- (c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1 or 2 by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 6, paragraph 1, or article 6, paragraph 2, of this Convention

do wykonywania jurysdykcji na mocy artykułu 6 ustęp 1 lub artykułu 6 ustęp 2 niniejszej konwencji, z wyjątkiem przypadków, w których mają zastosowanie postanowienia artykułów 10—15.

Artykuł 4

Każde z Państw-Stron niniejszej konwencji zastosuje takie środki, jakie będą konieczne, aby:

- a) uznać za przestępstwa karane na mocy prawa krajowego przestępstwa wymienione w artykule 2 niniejszej konwencji;
- b) poddać te przestępstwa odpowiednim karom, uwzględniającym poważny charakter tych przestępstw.

Artykuł 5

Każde z Państw-Stron zastosuje wszelkie niezbędne środki obejmujące, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją, w szczególności jeśli są zamierzone lub obliczone na wzbudzenie strachu u ogółu społeczeństwa, grupy osób lub pojedynczych osób, nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

Artykuł 6

1. Każde z Państw-Stron zastosuje konieczne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 wówczas, gdy:

- a) przestępstwo zostało popełnione na terytorium danego państwa albo
- b) przestępstwo zostało popełnione na pokładzie statku pływającego pod banderą tego państwa lub samolotu zarejestrowanego według prawa danego państwa w czasie popełnienia przestępstwa, lub
- c) przestępstwo zostało popełnione przez obywatela tego państwa.

2. Państwo-Strona może również ustanowić swoją jurysdykcję nad każdym takim przestępstwem wówczas, gdy:

- a) przestępstwo zostało popełnione na osobie obywatela tego państwa albo
- b) przestępstwo zostało popełnione wobec infrastruktury państwowej lub rządowej danego państwa za granicą, w tym wobec ambasady lub innych budynków dyplomatycznych bądź konsularnych tego państwa, albo
- c) przestępstwo zostało popełnione przez bezpaństwowca, który zamieszkuje na stałe na terytorium tego państwa, albo
- d) przestępstwo zostało popełnione w celu zmuszenia tego państwa do podjęcia jakiegoś działania lub do powstrzymania się od jakiegoś działania, albo

to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 10 to 15 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2 of this Convention;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State; or
- (b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or
- (c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State; or
- (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
- (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or
- (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

e) przestępstwo zostało popełnione na pokładzie samolotu, który jest eksploatowany przez rząd danego państwa.

3. Po ratyfikowaniu, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do niniejszej konwencji każde Państwo-Strona zawiadomi Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o jurysdykcji, którą ustanowiło, zgodnie z ustępem 2, na mocy prawa krajowego. W przypadku zaistnienia jakichkolwiek zmian, odnośnie Państwo-Strona natychmiast zawiadomi o nich Sekretarza Generalnego.

4. Podobnie każde Państwo-Strona zastosuje podobne środki konieczne dla ustanowienia jurysdykcji wobec przestępstw wymienionych w artykule 2, w przypadkach gdy domniemany sprawca przebywa na jego terytorium i nie dokonuje ekstradycji takiej osoby jakimkolwiek Państwom-Stronom, które ustanowiły kompetencje swoich sądów zgodnie z ustępem 1 lub 2.

5. Niniejsza konwencja nie wyklucza wykonania jakiejkolwiek jurysdykcji karnej, którą Państwo-Strona ustanowiło zgodnie ze swoim prawem krajowym.

Artykuł 7

1. Po otrzymaniu informacji, że osoba, która popełniła przestępstwo lub której zarzuca się popełnienie przestępstwa wymienionego w artykule 2, może przebywać na jego terytorium, odnośnie Państwo-Strona, zgodnie z prawem krajowym, zastosuje konieczne środki w celu zbadania faktów zawartych w informacji.

2. Po stwierdzeniu, że okoliczności dają ku temu podstawę Państwo-Strona, na terytorium którego przebywa sprawca bądź domniemany sprawca, zastosuje, zgodnie z prawem krajowym, odpowiednie środki w celu zagwarantowania obecności danej osoby dla celów ścigania lub ekstradycji.

3. Każda osoba, wobec której zostały zastosowane środki wspomniane w ustępie 2, jest uprawniona do:

a) natychmiastowego skontaktowania się z najbliższym właściwym przedstawicielem państwa, którego dana osoba jest obywatelem lub które, z jakichkolwiek innych powodów, jest uprawnione do obrony praw tej osoby lub też, jeśli dana osoba jest bezpaństwowcem, państwa, na terytorium którego dana osoba zamieszkuje na stałe;

b) odwiedzin przedstawiciela tego państwa;

c) uzyskania informacji o przysługujących jej prawach, zgodnie z literami a i b.

4. Prawa, o których mowa w ustępie 3, powinny być wykonywane zgodnie z prawem i przepisami państwa, na terytorium którego przebywa sprawca lub domniemany sprawca, z zastrzeżeniem postanowienia, że rzecone prawo i przepisy umożliwiają pełne osiągnięcie celów, dla których prawa przyznawane zgodnie z ustępem 3 są przewidziane.

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2 under its domestic law. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 7

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence as set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose at prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. Postanowienia ustępów 3 i 4 nie będą miały wpływu na prawo jakiegokolwiek Państwa-Strony, roszczonego pretensje do jurysdykcji zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 litera c lub ustęp 2 litera c, do zaproszenia Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża do porozumienia się z domniemanym sprawcą i odwiedzenia go.

6. Gdy Państwo-Strona, zgodnie z niniejszym artykułem zatrzyma daną osobę, natychmiast powiadomi, bezpośrednio lub za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, Państwa-Strony, które ustanowiły swoją jurysdykcję, zgodnie z artykułem 6 ustępy 1 i 2 oraz, jeśli uzna to za stosowne, wszystkie inne zainteresowane Państwa-Strony, o tym, że dana osoba przebywa w areszcie i o okolicznościach, które uzasadniają zatrzymanie takiej osoby. Państwo prowadzące dochodzenie wymienione w ustępie 1 natychmiast poinformuje odnośnie Państwa-Strony o swoich wnioskach i wskaże, czy zamierza wykorzystać swoją jurysdykcję.

Artykuł 8

1. Państwo-Strona, na którego terytorium przebywa domniemany sprawca, w przypadkach, do których ma zastosowanie artykuł 6, ma obowiązek bez jakichkolwiek wyjątków i niezależnie od tego, czy przestępstwo zostało popełnione na jego terytorium, czy też nie, bez nadmiernej zwłoki, przedstawić sprawę swym właściwym organom dla celów ścigania sądowego, poprzez postępowanie zgodne z prawem danego kraju. Organy te podejmują decyzję zgodnie z prawem danego kraju, w taki sam sposób, jak w przypadku każdego innego poważnego przestępstwa.

2. Jeśli Państwo-Strona może, zgodnie z prawem krajowym, dokonać ekstradycji lub przekazania jednego ze swych obywateli tylko pod warunkiem, że dana osoba zostanie odesłana do tego państwa, aby odbyć wyrok wydany w wyniku procesu lub postępowania sądowego, dla celów którego wystąpiono o ekstradycję lub przekazanie tej osoby, a państwo to oraz państwo domagające się ekstradycji danej osoby zgodzą się na zastosowanie takiej możliwości oraz na inne warunki, które mogą uznać za właściwe, taka warunkowa ekstradycja lub przekazanie będą wystarczające dla zwolnienia z obowiązku zawartego w ustępie 1.

Artykuł 9

1. Przestępstwa wymienione w artykule 2 będą uważane za objęte każdą umową o ekstradycji, obowiązującą między Państwami-Stronami przed wejściem w życie niniejszej konwencji, jako przestępstwa podlegające ekstradycji. Państwa-Strony zobowiązują się do włączania takich przestępstw, jako przestępstw podlegających ekstradycji, do wszystkich umów o ekstradycji, które następnie zostaną między nimi zawarte.

2. Jeśli Państwo-Strona, które uzależnia ekstradycję od istnienia umowy, otrzymuje wniosek o ekstradycję od innego Państwa-Strony, z którym nie zawarło umowy o ekstradycji, Państwo-Strona, do którego zwrócono się z takim wnioskiem, może według swego uznania przyjąć niniejszą konwencję za podstawę

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 6, subparagraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 9

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences

prawną dla ekstradycji, w przypadku przestępstw wymienionych w artykule 2. Ekstradycja będzie uzależniona od innych warunków przewidzianych przez prawo państwa, do którego zwrócono się z wnioskiem.

3. Państwa-Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia umowy, uznają między sobą przestępstwa wymienione w artykule 2 za przestępstwa podlegające ekstradycji, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych przez państwo, do którego zwrócono się z wnioskiem.

4. Przestępstwa wymienione w artykule 2 będą, w razie konieczności, traktowane do celów ekstradycji między Państwami-Stronami tak, jak gdyby zostały popełnione nie tylko w miejscu, w którym się wydarzyły, ale także na terytorium państw, które ustanowiły swoją jurysdykcję zgodnie z artykułem 6 ustępy 1 i 2.

5. Przepisy wszystkich umów o ekstradycji i porozumień między Państwami-Stronami dotyczące przestępstw wymienionych w artykule 2 będą uznane za wymagające wprowadzenia zmian przez Państwa-Strony w takim zakresie, w jakim nie są zgodne z niniejszą konwencją.

Artykuł 10

1. Państwa-Strony udzielą sobie wzajemnie wszelkiej możliwej pomocy w związku z dochodzeniem, postępowaniem karnym lub ekstradycją, mającymi miejsce w związku z przestępstwami wymienionymi w artykule 2, w tym pomocy w uzyskaniu dowodów będących w ich dyspozycji, niezbędnych do przeprowadzenia postępowania.

2. Państwa-Strony będą wypełniać swoje obowiązki wynikające z ustępu 1 zgodnie z wszelkimi obowiązującymi między nimi umowami lub innymi porozumieniami o wzajemnej pomocy prawnej. W przypadku braku takich umów lub porozumień Państwa-Strony udzielą sobie wzajemnie pomocy zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 11

Żadne z przestępstw wymienionych w artykule 2 nie będzie postrzegane, dla celów ekstradycji lub wzajemnej pomocy prawnej, jako przestępstwo polityczne, przestępstwo związane z przestępstwem politycznym lub jako przestępstwo inspirowane powodami politycznymi. W konsekwencji, nie można odmówić zgody na ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną jedynie na tej podstawie, że wniosek o ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną dotyczy przestępstwa politycznego, przestępstwa związanego z przestępstwem politycznym lub przestępstwa inspirowanego powodami politycznymi.

Artykuł 12

Niniejsza konwencja nie może być w żaden sposób interpretowana jako nakładająca obowiązek ekstradycji lub udzielenia wzajemnej pomocy prawnej, jeśli Państwo-Strona, do którego zwrócono się z wnioskiem, ma poważne podstawy, aby sądzić, że wniosek o ekstradycję z powodu przestępstw wymienionych w artykule 2 albo wniosek o wzajemną pomoc prawną odnośnie do takich przestępstw, został przedstawiony

set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between State Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 11

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 12

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, re-

w celu ścigania sądowego lub ukarania osoby z powodu jej przynależności rasowej, religii, narodowości, pochodzenia etnicznego albo poglądów politycznych, lub jeśli zgoda na taki wniosek zaszkodziłaby sytuacji danej osoby z którejkolwiek z wymienionych przyczyn.

Artykuł 13

1. Osoba, która została zatrzymana lub odbywa wyrok na terytorium jednego Państwa-Strony, a której obecność w innym Państwie-Stronie jest wymagana w celu złożenia zeznań, identyfikacji lub innej pomocy w uzyskaniu dowodów do celów dochodzenia lub ścigania przestępstw zgodnie z niniejszą konwencją, może zostać przekazana, jeśli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) osoba ta dobrowolnie wyrazi na to świadomą zgodę oraz
- b) właściwe organy obydwu państw wyrażą na to zgodę, z zastrzeżeniem takich warunków, jakie te państwa uznają za właściwe.

2. Dla celów niniejszego artykułu:

- a) państwo, do którego dana osoba zostanie przekazana będzie mieć prawo i obowiązek zatrzymania przekazanej osoby w areszcie, chyba że państwo, przez które dana osoba została przekazana, zażąda lub zezwoli, aby było inaczej;
- b) państwo, do którego dana osoba zostanie przekazana, bezzwłocznie wypełni obowiązek odesłania tej osoby pod dozór państwa, przez które ta osoba została przekazana, zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami lub zgodnie z innymi ustaleniami kompetentnych władz obydwu państw;
- c) państwo, do którego dana osoba została przekazana, nie powinno żądać od państwa, przez które dana osoba została przekazana, aby wszczęło postępowanie o ekstradycję w sprawie odesłania tej osoby;
- d) osoba przekazana uzyska zaliczenie wyroku, odbywanego w państwie, przez które została przekazana, do okresu wyroku wydanego przez państwo, do którego została przekazana.

3. Jeśli Państwo-Strona, przez które dana osoba ma być przekazana zgodnie z niniejszym artykułem, nie wyrazi na to zgody, dana osoba, niezależnie od przynależności narodowej, nie będzie sądzona, zatrzymana lub poddana jakimkolwiek innym ograniczeniom wolności osobistej na terytorium państwa, do którego została przekazana, w związku z czynami lub wyrokami skazującymi poprzedzającymi jej wyjazd z terytorium państwa, przez które została przekazana.

Artykuł 14

Każda osoba, która znajduje się w areszcie lub wobec której zastosowano jakiekolwiek inne środki lub jest prowadzone postępowanie zgodnie z niniejszą konwencją, będzie miała zagwarantowane uczciwe traktowanie, w tym korzystanie ze wszystkich praw i gwarancji, zgodnie z prawem państwa, na którego terytorium ta osoba przebywa oraz zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa międzynarodowego, w tym prawa międzynarodowego w dziedzinie praw człowieka.

ligion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 13

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent; and
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of this article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he was transferred for time spent in the custody of the State to which he was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 14

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Artykuł 15

Państwa-Strony będą współpracować w zapobieganiu przestępstwom wymienionym w artykule 2, w szczególności poprzez:

- a) podejmowanie wszelkich możliwych działań, obejmujących, w razie konieczności, przyjmowanie ustawodawstwa krajowego w celu zapobiegania i przeciwdziałania się przygotowywaniu na ich odnośnych terytoriach takich przestępstw dokonywanych poza ich terytoriami, w tym podejmowanie działań służących zapobieganiu nielegalnej działalności na ich terytoriach osób, grup i organizacji, które zachęcają, namawiają, organizują, świadomie finansują lub zajmują się popełnianiem przestępstw wymienionych w artykule 2;
- b) wymienianie, zgodnie z prawem krajowym, dokładnych i sprawdzonych informacji oraz koordynację odpowiednich działań administracyjnych i innych, podejmowanych w celu zapobiegania przestępstwom wymienionym w artykule 2;
- c) tam, gdzie to jest właściwe, badania i rozwój metod wykrywania materiałów wybuchowych i innych szkodliwych substancji, mogących spowodować śmierć lub obrażenia ciała, konsultacje w kwestii opracowywania norm oznaczania materiałów wybuchowych w celu określenia ich pochodzenia podczas śledztwa po wybuchu, wymianę informacji dotyczących środków prewencji, współpracę i przekazywanie technologii, wyposażenia i związanych z tym materiałów.

Artykuł 16

Państwo-Strona, w którym domniemany sprawca jest sądzony, zgodnie ze swoim prawem lub odnośną procedurą, powiadomi o wynikach postępowania Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, a ten przekaze informacje innym Państwom-Stronom.

Artykuł 17

Państwa-Strony będą wykonywać swoje zobowiązania wynikające z niniejszej konwencji w sposób zgodny z zasadami suwerennej równości i integralności terytorialnej państw oraz zasadą nieingerencji w sprawy wewnętrzne innych państw.

Artykuł 18

Niniejsza konwencja w żaden sposób nie upoważnia Państw-Stron do wykonywania na terytorium innego Państwa-Strony jurysdykcji i pełnienia funkcji, które są zastrzeżone wyłącznie dla organów tego drugiego Państwa-Strony przez jego prawo krajowe.

Artykuł 19

1. Niniejsza konwencja w żaden sposób nie narusza innych praw, obowiązków i zobowiązań państw i osób fizycznych zgodnie z prawem międzynarodowym, w szczególności celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych i międzynarodowego prawa humanitarnego.

2. Działania sił zbrojnych podczas konfliktu zbrojnego, tak jak one są rozumiane na mocy międzynarodowego prawa humanitarnego, które pojęcie to regu-

Article 15

States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2, particularly:

- (a) By taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their domestic legislation, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or engage in the perpetration of offences as set forth in article 2;
- (b) By exchanging accurate and verified information in accordance with their national law, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences as set forth in article 2;
- (c) Where appropriate, through research and development regarding methods of detection of explosives and other harmful substances that can cause death or bodily injury, consultations on the development of standards for marking explosives in order to identify their origin in post-blast investigations, exchange of information on preventive measures, cooperation and transfer of technology, equipment and related materials.

Article 16

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 17

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 18

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 19

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that

luje, nie są objęte niniejszą konwencją, a działania podejmowane przez siły zbrojne państwa w trakcie pełnienia ich obowiązków służbowych, w zakresie, w jakim są regulowane innymi przepisami prawa międzynarodowego, nie są objęte niniejszą konwencją.

Artykuł 20

1. Wszelkie spory między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, które nie mogą być rozstrzygnięte za pomocą negocjacji w odpowiednim czasie, będą, na wniosek jednego z nich, przekazywane do arbitrażu. Jeśli w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o arbitraż, strony nie będą w stanie uzgodnić organizacji arbitrażu, każda ze stron może skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, kierując wniosek zgodnie ze Statutem Trybunału.

2. Każde państwo może w czasie podpisania, ratyfikowania, przyjęcia lub zatwierdzenia niniejszej konwencji albo przystąpienia do niej oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniem ustępu 1. Inne Państwa-Strony nie będą związane ustępem 1 w odniesieniu do jakiegokolwiek Państwa-Strony, które dokonało takiego zastrzeżenia.

3. Jakiegokolwiek państwo, które dokonało zastrzeżenia zgodnie z ustępem 2, może w każdej chwili wycofać to zastrzeżenie, zawiadamiając Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o powyższym.

Artykuł 21

1. Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu dla wszystkich państw od dnia 12 stycznia 1998 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. w siedzibie Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku.

2. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia będą składane Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

3. Niniejsza konwencja będzie otwarta do przystąpienia dla każdego państwa. Dokumenty przystąpienia będą składane Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 22

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty złożenia dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

2. Dla każdego Państwa, które ratyfikuje, przyjmie, zatwierdzi lub przystąpi do konwencji po złożeniu dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty złożenia przez to państwo dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 23

1. Każde Państwo-Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze pisemnego zawiadomienia Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of these parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

1. This Convention shall be open for signature by all States from 12 January 1998 until 31 December 1999 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Wypowiedzenie zacznie obowiązywać po roku od daty otrzymania zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 24

Oryginał niniejszej konwencji, której teksty arabski, chiński, angielski, francuski, rosyjski i hiszpański są jednakowo autentyczne, zostanie złożony u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, który przekaze jej uwierzytelnione odpisy wszystkim państwom.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani, należycie upoważnieni przez odnośne Rządy, podpisali niniejszą konwencję, otwartą do podpisu w Nowym Jorku dnia 12 stycznia 1998 r.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 12 January 1998.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Jednocześnie Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zgłasza sprzeciw wobec oświadczenia Islamskiej Republiki Pakistanu zgłoszonego przy przystąpieniu do niniejszej konwencji.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 31 grudnia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*